

fatte det saaledes; men efter min Opfattelse vil denne Lovs Gjennemførelse paa det Stærkeste støde an mod den offentlige Mening, støde de store Samfundsklasser, der hverken høre til den ene eller den anden Side af de Interesserede, men staae som Dommere udenfor. Men om dette er saa, maa jeg ansee det for saaa temmelig afgjort, at der ikke kommer Noget ud af Lovforslagets Behandling, selv om vi vedtage det her med et stort Fleertal. Maatte det da nu ikke være til Skade for Folkethingets Anseelse, for den politiske Udvikling, om vi betrede den Bane, om vi saaledes behandle et Lovforslag een, to og tre Gange, om hvilket vi dog vide, at det ikke vil faae nogen videre praktisk Betydning, at vi een, to og tre Gange give vor Stemme til et Forslag, der kun kan betragtes som et Vidnesbyrd om, at forskellige Mænd have udværet deres Anskuelser? Der ligger en Svækkelse af vor Indflydelse i disse Gjentagelser, i saaledes den ene Gang efter den anden at vedtage et Lovforslag og saa gaae roligt fra hinanden og sige: Det bliver ikke til videre; det har man vedtaget, det har man stemt for, men det faaer ingen Betydning i det praktiske Liv. Maa man ikke ønske, at der dog vises en vis Stjorsomhed fra Folkethingets Side, og at det kun sjældent vil stemme for Noget uden at vide, at det virkelig ogsaa faaer Betydning for det praktiske Liv? Dersom man i store og vigtige Sagers Afgjørelse saaledes kan tilfidsætte de Beslutninger, der ere blevne fattede her i Thinget, uden at det falder En ind, at det støder, idet man endog har været forberedt derpaa og derfor maa finde det i sin Orden, uden at der er Spor af, at det skulde opvække nogen Lidenskab, idet man trøster sig

med: ja, det vidste man nok, saadan vilde det gaae — maa det da ikke skade Folkethingets Anseelse ogsaa i andre Sager, som man kunde ønske at føre igjennem?

De ærede Herrer, som have indbragt dette Forslag i Thinget, have upaatvivlelig opfyldt hvad der forekom dem at være en Pligt, idet de have indbragt Lovforslaget; men jeg maa dog gjøre dem opmærksomme paa, at det er en temmelig let Pligt, de have opfyldt, at tage det udarbejdede Lovforslag, som det foreslaa, og indbringe det. Dermed var det saaa færdigt. — Det er let at opfylde en Pligt ved at tage et Forslag, som er fuldfærdigt udarbejdet, og indbringe det. Jeg siger ikke, at man skal undlade at opfylde en Pligt, fordi den er let; jeg siger det heller ikke som en Anke, men det turde dog være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at det har været en let Sag at gjøre det, som de Herrer have gjort. Fortjente det ikke at have været Gjenstand for de ærede Herrer's Opmærksomhed, om de ikke paa en anden Maade kunde søge at fremme det Formaal, som de arbeide for, om de ikke ved at udarbejde et andet Lovforslag kunde maastee faae fremmet denne Sag, som interesserer dem saameget, og som virkelig fortjener al mulig Opmærksomhed? Hvis nu virkelig denne Sags Fremme i høi Grad interesserer dem, forekommer det mig, at den nemmeste Veje upaatvivlelig var idag at tage Lovforslaget tilbage og udarbejde et nyt, overeensstemmende med de Grundsætninger, som ere udtalte af den høitærede Indenrigsminister. Det er ikke saaa let som at tage et fuldfærdigt Lovforslag og ligesiem indbringe det.